

vil blive nedsat i denne Sag, eller Toldudvalget, til hvilket Forslaget formodentlig vil blive henvist, at tage disse mine Bemærkninger under gunstig Overveelse.

W. Petersen: Jeg vil blot ligeoverfor den ærede sidste Taler gjøre den ganske korte Bemærkning, at, dersom man beregner Tolden paa indenlandsk Tobak ligesaa høit som paa udenlandsk, saa er Dyrkningen af indenlandsk Tobak af sig selv forbudt, thi den kan kun gaa for sig ved den Toldbeskuttelse, vi nu have.

Raben: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at det ingenlunde er min Mening, at indenlandsk Tobak skal beskattes saa høit. Jeg mener, at den bør beskattes saaledes, at de nuværende Tobaksdyrkere omtrent ville kunne faae den samme Lettelse, som de for Tiden have.

Clausager: Jeg vil tillade mig at slutte mig til den Udtalelse, der nylig blev fremført af det ærede Medlem for 10de Kreds (Raben). Jeg finder heller ikke det Princip rigtigt, som er nedlagt i Lovforslaget. Det forekommer mig, at det ikke er heldigt at forbyde en Eier af Jord at anvende denne sin Jord til, hvad Dyrkning han finder heldigst. Er man imidlertid tilbøielig til eller kan blive enig om at lægge en højere Told paa Indførsel af Tobak, nuvel, saa skulde jeg heller ikke have saa meget imod, at man lægger en der-efter passende Skat paa Tobaksdyrkingen, althaa en Skat, der omtrent svarer til Forskjellen imellem den nuværende Indførselstold og den Forhøielse, der maatte blive vedtagen. Jeg kan ikke finde en Kontrol med Tobaksdyrkingen saa vanskelig, som det er forudsat i Motiverne til Lovforslaget. Det staar for mig, som om den Udgift for Statskassen, der allerede vil følge af Forbudet mod Tobaksdyrkning til Erstatning for de hidtilværende Dyrkere af Tobak, nemlig til Betaling af Redskaber, Bygninger osv., maasse slet ikke vil blive saa ganske ringe, og jeg kan heller ikke skjønne, at Kontrollen med det Areal, der dyrkes med Tobak, kan blive saa overvættets besværlig. Jeg skal ikke opholde mig ved de forskjellige Punkter i Lovforslaget, som allerede ere berørte af en æret foregaaende Taler. Ogsaa for mig er der adskillige Punkter, som synes mig at være mindre heldige eller tvivlsomme, men jeg skal i al Almindelighed erklære, at jeg ikke kan sympatistere med den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget, idet jeg tror, at det ikke er noget rigtigt Princip at gaa ud fra. Jeg

vil altsaa, som sagt, foretrække, at man, hvis man muligvis kommer til en forøget Told paa Tobakindførsel, da istedetfor at forbyde indenlandsk Tobaksavl hellere lægger en passende Skat paa den.

Mæken: I Modsigning til den ærede sidste Taler maa jeg slutte mig til Principet i Lovforslaget. Det forekommer mig, at, naar man skal beskatte Tobak, er der ikke noget andet Princip at beskatte den efter end i Overensstemmelse med Indførselstolden. Hvis man i Modsigning til dette Princip vilde nøies med en mindre Skat, f. Ex. Differencen mellem den gamle og den nye Told, vilde det dog være at beskytte en Dyrkning, som det forekommer mig, at der ikke er den allerfjerneste Grund til at beskytte. Naar vi ikke beskytte nogenjomhelst anden Dyrkning, naar vi ikke beskytte Røjesukkerfabrikationen, men paalægge den den fulde Skat, svarende til Tolden paa Indførsel af Sukker, hvorfor skulde vi da begunstige Tobaksdyrkingen? Naar Algerbruget ikke i nogen Retning har Beskyttelse, hvorfor skal da Tobaksdyrkning beskyttes? Det er Noget, jeg ikke forstaar. Det forekommer mig derfor, at der ikke kan være noget andet Princip at følge end at paalægge en Skat, svarende til Indførselstolden, og saa er det givet, at Tobaksdyrkingen dermed er ødelagt. Naar Tobakken f. Ex. kan sælges for 19 Dre pr. Pund, og Skatten derpaa bliver 25 Dre, kan jeg ikke se, at en Mand vil være tjent med at dyrke Tobak, saa vil det at paalægge Skat kun sige at ødelægge hans Bedrift uden at give nogenjomhelst Erstatning, og saa forekommer det mig bedre at tournere Tanken derhen, at man siger: Da hans Bedrift under de nuværende Forhold er umulig, anse vi det for en Pligt for Statskassen at erstatte ham det Tab, han lider i den Anledning. — Maaste jeg saa til den høitærede Finantsminister turde gjøre den Bemærkning, at det ikke egentlig er mig saa klart, hvorfor dette Forslag forelægges af Finantsministeren; det forekommer mig, at Justitsministeren kunde have været ligesaa nær dertil. Salfald er det en Henstilling, jeg tillader mig at gjøre, om ikke den Slags Love kunde undergives en Revision i Justitsministeriet, forsaavidt som det ikke har fundet Sted, men forskjellige Udtryk deri give mig Anledning til at formode, at det ikke har fundet Sted. Det er ved finansielle Love undertiden Tilfældet, at der optages Bestemmelser, som ikke fra et juridisk Synspunkt ere saa heldige; jeg skal f. Ex. kun nævne en ældre Lov, Loven om Røjesukkerbeskatningen af 1873, hvor der siges, at Bøder skulde be-